

man internationalt samtidig kan give folket et ejerskab og en interesse for de politiske beslutninger, der træffes mellem regeringer i de fora.

Globale institutioners opbygning er jo principppet om, at regeringer samarbejder og giver magten fra sig for fællesskabets skyld, uden at man lægger ansvaret fra sig samtidig.

Derfor tror vi også på, at nøgleordene for en fremtidig forbedring af den demokratiske debat og kontrol må være, at legitimiteten og gensidigheden er til stede.

Vi har jo i Danmark f.eks. etableret en demokratisk kontrol via Europaudvalget, og vi så da meget gerne, at alle andre medlemslande etablerede en lignende demokratisk kontrol.

Vi så også gerne, at WTO som organisation blev mere åben og gennemsigtig, for vi tror, at det er af afgørende betydning for globaliseringen og for den meget store opgave, hele verdenssamfundet står over for, at vi får en større folkelig tilslutning, og at vi får en større tillid til systemet, at beslutningsprocessen bliver mere gennemskuelig, og at vi fortsat åbner op for inddragelse af ngo'er og andre parter i processen.

Vi er selvfølgelig også meget tilfredse med, at der er parlamentarikere, der følger ministerkonferencen, men vi mener altså stadig væk, at der er meget, der skal nås.

Vi er selvfølgelig ligesom nogle tidligere ordførere meget optaget af, at den her runde også udmønter sig i noget konkret politik. WTO har allerede, synes vi, bidraget ganske konstruktivt på rigtig mange områder, f.eks. tvistbilæggesystemet, som jo har medført, at man har fået et meget mere effektivt system. Men det væsentligste er altså frihandelen. Og det er afgørende, at de lande, der i dag udgør WTO, når til enighed, efter at bestræbelserne kuldsejlede i Seattle.

Vi skal fremme markedsåbninger, og vi skal fremme frihandelen. EU har meget vedvarende forsøgt at udvide dagsordenen ud fra meget sympatiske tankegange om, at også miljø, arbejdstagerrettigheder og andre emner skal fylde noget til gavn for den tredje verden.

Det langsigtede perspektiv er fortsat også rigtigt, men spørgsmålet er jo, om det er klogt at stille alt for vidtgående krav over for udviklingslandene. Specielt når man tænker på, at den vestlige verden jo på mange områder har haft 50 år til at opnå noget, som vi kræver, at udviklingslandene skal opnå på ganske få år.

Vi Konservative mener, at læren fra Seattle er, at buen ikke skal spændes for hårdt. Det væsentligste er at få gennemført flere frihandelsaftaler,

mere markedsadgang til udviklingslandene. Her skal alle parter være med til at betale en pris. Men naturligvis skal EU og resten af den vestlige verden betale den største pris for at hjælpe de lande, som er de fattigste.

Det betyder også, at USA må acceptere, at eksporttilskud, handelshindringer og støtteordninger skal væk, og det samme må EU selvfølgelig gøre. Vi er derfor meget tilfredse med det forslag til vedtagelse, der er fremsat. Vi mener, at det giver den nødvendige fleksibilitet, og vi tror på, at EU skal påtage sig rollen og med politisk lederskab sikre, at der rent faktisk kommer en aftale igennem med start i Qatar.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu bryder fru Lene Espersen sig jo ikke meget om demonstranterne. Jeg kan forsikre hende om, at der næppe bliver mange af dem i Qatar, så dér kan hun roligt rejse hen uden frygt for at skulle møde en demonstrant. Sådan nogle har man vist ikke rigtig.

Så siger fru Lene Espersen, at den globale ATTAC-bevægelse er en lille flok akademikere, sådan forstod jeg det nærmest. Jeg tror faktisk, at de franske bønder, der er med i den, og at de århusianske arbejdere, jeg kender, der er med i den, ikke vil have stor forståelse for den måde at karakterisere deres globale bevægelse på. Jeg synes, at fru Lene Espersen skulle prøve at overveje det lidt nærmere og så gå i dialog med de mange, mange tusinder af mennesker rundt omkring i hele verden, som er interesseret i en engageret debat, også uden for snævre regeringskredse, om de her spørgsmål. Så jeg vil bede fru Lene Espersen om at lægge den dér lidt hånlige holdning til de folkelige bevægelser på hylden.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg ved ikke, om hr. Keld Albrechtsen er i ekstra krigshumør i dag, fordi vi lige har sendt »Niels Juel« ned til Middelhavet. Men jeg mente faktisk, at jeg sagde præcist det modsatte i mit ordførerindlæg. Jeg talte faktisk om, at der er et demokratisk underskud. Jeg talte om, at vi kan gøre noget mere for at inddrage mere af det civile samfund i den debat, der handler om: Hvad er det, vi skal med globaliseringen? Og jeg sagde rent faktisk – hvis hr. Keld Albrechtsen vil gøre sig den ulejlighed at læse min ordførertale igen – at det er vigtigt, at der åbnes op for inddragelse af ngo'er. Så jeg sagde egentlig det modsatte af